

1. Az első, az alperes által a második gázirányelv⁽¹⁾ 22. cikkének (4) bekezdése helyett a harmadik gázirányelv⁽²⁾ 36. cikke (9) bekezdésének téves alkalmazására alapított jogalap. Ennek eredményeként az alperes tévesen hozta meg a vitatott határozatot informális kérés helyett kötelező erejű határozatként. Továbbá a harmadik gázirányelv 36. cikkének (9) bekezdése szerinti időtartamra alapítva az alperes késve hozta meg a vitatott határozatot, mivel a második gázirányelv szerint az eredeti időtartamot csak egy hónappal lehet meghosszabbítani. Ennek eredményeként a vitatott határozatnak nincs joghatása.

2. A második, az alperes által a felperes jogos bizalmának megsértésére alapított jogalap, amely szerint az alperes először pontosan, feltétel nélkül és következetesen biztosította arról a felperest, hogy mikor és milyen körülmények között válik véglegessé a cseh Ipari és Kereskedelmi Minisztérium közölt határozata, amelyet később egyértelműen megerősített, majd pedig váratlanul kibocsátotta a korábbi kijelentéseivel összeegyeztethetetlen vitatott határozatot.

3. A harmadik, az alperes által a Szerződések és a végrehajtási jogszabályok megsértésére alapított jogalap. E tekintetben a vitatott határozat téves anyagi jogot alkalmazott. A felperes állítja, hogy a második gázirányelv 22. cikke az az alkalmazandó anyagi jogi szabály, amely alapján a Bizottságnak felül kellett volna vizsgálnia a közölt határozatot. A Bizottság megsértette tehát a jogbiztonság elvét és a felperes jogos bizalmát.

4. A negyedik, az alperes által a tények nyilvánvalóan téves értékelésére alapított jogalap, amely szerint az alperes tévesen utasította el a cseh Ipari és Kereskedelmi Minisztérium arra irányuló magyarázatait, hogy a felperes nem talált és nem is fog találni hosszú távú megbízható partnert a cseh jog tározókapacitás kiosztására vonatkozó szabályai alapján, amely szabályok alkalmazandók voltak, amikor a felperes mentesség iránti kérelmet nyújtott be a minisztériumhoz, és ma is hatályosak.

2011. szeptember 5-én benyújtott kereset — Éditions Jacob kontra Bizottság

(T-471/11. sz. ügy)

(2011/C 305/11)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Éditions Jacob (Párizs, Franciaország) (képviselők: O. Fréget, M. Struys és L. Eskenazi ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Törvényszék T-452/04. sz., Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ügyben 2010. szeptember 13-án hozott ítéletét követően a Bizottság által az SG-Greffe(2011) D/C(2011)3503 ügyben 2011. május 13-án (COMP/M.2978 Lagardère/Natexis/VUP ügy) elfogadott határozatot, amely határozatban a Bizottság a Lagardère/Natexis/VUP összefonódást engedélyező 2004. január 7-i bizottsági határozathoz csatolt kötelezettségvállalások címén újra jóváhagyja a Wendelt mint az átruházott eszközök átvevőjét;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra vonatkozó jogalap, hogy a Bizottság nyilvánvalóan nem hozhat olyan elfogadó határozatot, amely ex post, ráadásul visszaható hatállyal érvényesíti az arra vonatkozó engedélyét, hogy a Wendel 2004-re visszamenőleg megszerezheti az Editis eszközeit. A felperes arra hivatkozik, hogy:

— azáltal, hogy a Bizottság így járt el anélkül, hogy a Törvényszék által a hivatkozott átruházás felügyeletével megbízott személy önállóságának hiányával kapcsolatosan megállapított jogellenes helyzet által előidézett összes következményt figyelembe vette volna, megsértette az EUMSZ 266. cikket; továbbá

— azáltal, hogy a Bizottság a megtámadott határozat hatályosságának időpontját 2004. július 30-án állapította meg, a Bíróság ítélkezési gyakorlatával ellentétesen — amely csak kivételesen, azon két feltétel együttes fennállásakor teszi lehetővé a visszaható hatály előírását, ha azt közérdeken alapuló kényszerítő indok követeli meg, és az érdekelt jogos bizalmát megfelelően tiszteletben tartják — megsértette a visszaható hatály tilalmának elvét. A felperes arra hivatkozik, hogy e két feltétel a jelen ügyben nem teljesült.

⁽¹⁾ A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 230. o.)

⁽²⁾ A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 211. 94. o.)

2. A második, arra vonatkozó jogalap, hogy a megtámadott határozat nem rendelkezik jogalappal, annyiban, amennyiben az összefonódást engedélyező 2004. január 7-i bizottsági határozat alkalmazhatatlanná vált azt követően, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a Lagardère nem tartott tiszteletben bizonyos kötelezettségvállalásokat.
3. A harmadik és negyedik, arra vonatkozó jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló értékelési hibát vétett a Wendel kijelölésének értékelése során mind 2004-ben, mind az új jóváhagyó határozat meghozatalakor, valamint értékelési hibát vétett akkor is, amikor egyrészt a megtámadott határozat elfogadásakor 2004. július 30-át követő adatokat vett figyelembe, másrészt szelektív módon és részrehajlóan vette figyelembe ezeket a későbbi adatokat.
4. Az ötödik, hatalommal visszaélésre vonatkozó jogalap, különösen mivel azzal, hogy a Bizottság ex post fogadott el egy jogellenes átruházást visszamenő hatállyal érvényesítő határozatot, és hagyta jóvá egy olyan új megbízott kijelölését, akinek az egyetlen feladata az volt, hogy a Wendelnek az átruházott eszközök átvevői minőségét megerősítő jelentést készítsen, elferdítette az EUMSZ 266. cikk és a 4064/89 rendelet ⁽¹⁾ célját, amely többek között azt írta elő, hogy a Bizottság visszavonhatja az engedélyező határozatot, és szankciót szabhat ki a jogellenességet elkövető felekkel szemben.

5. A hatodik, az indokolás hiányára vonatkozó jogalap, mivel a Bizottság egyrészt nem indokolta meg megfelelően a megtámadott határozatot, másrészt indokolása ellentmondásokat tartalmaz.

⁽¹⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 395., 1. o.; a helyesbítéseket követő egységes szerkezetű közzététel: HL L 1990. L., 257., 13. o.; magyar nyelvű kiadása: 8. fejezet, 1. kötet, 31. oldal.)

A Törvényszék 2011. augusztus 30-i végzése — PASP és társai kontra Tanács

(T-177/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2011/C 305/12)

Az eljárás nyelve: francia

Az ötödik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 145., 2011.5.14.